

УДК 7.05:687.01

ДОСЛІДЖЕННЯ ФОРМИ, СТРУКТУРИ ТА КОЛОРИТУ ВІЗАНТІЙСЬКОГО ПЕРІОДУ З МЕТОЮ ПРОЕКТУВАННЯ КОЛЕКЦІЇ ОДЯГУ

Студ. Н.С. Сологуб, гр. МгДк3-16
Наукові керівники: доц. Т.Ф. Кротова
ас. О.Ю. Михайлюк

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою даної роботи є визначення та дослідження Візантійського костюму для подальшої розробки колекції вечірніх літніх комбінезонів, оскільки пошук ідеї для костюма завжди був захоплюючим та привабливим процесом. Завдання даного дослідження - спростувати стереотипну класичну та усучаснити традиційну форму візантійського костюму, розробити її більш легкою, зручною та вільною, з урахуванням модних асортиментних тенденцій в індустрії моди.

Об'єкти дослідження. Об'єктом дослідження став вечірній літній комбінезон, що набуває особливої актуалізації в сучасному жіночому вбранні нарядного призначення. Комбінезон - один з кращих винаходів людства. Не потрібно думати, який верх підібрати до цієї спідниці, або якою блузкою прикрасити ці штани. Що важливо, комбінезони прекрасно коригують фігуру, акцентують увагу на потрібних частинах тіла і приховують недоліки, головне правильно підібрати довжину.

Методи і засоби дослідження. В роботі було використано історіографічний та системно-структурний аналіз особливостей формування візантійського костюму. В ході дослідження проведено передпроектний аналіз та систематизацію композиційних характеристик тектонічної структури візантійського костюму.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Проведені дослідження дають можливість визначення найбільш характерних структурних та художньо-композиційних ознак формування сучасного проектного образу в індустрії моди, на основі адаптації найбільш образно виразних рис історичного костюма. Представлені результати досліджень полягають у можливості використання отриманих характеристик конструктивних особливостей та колористики візантійського костюму в проектуванні сучасних моделей одягу. Проаналізовано принципи застосування певних художніх, фактурних та технічних прийомів створення сучасного вбрання різного призначення, включаючи використання аксесуарів, доповнень та стилістичного вирішення художнього образу колекції, у відповідності до сучасних тенденцій моди, специфіки теми-першоджерела та творчих знахідок автора.

Результати дослідження. Сьогоднішня індустрія моди тримається на творчій фантазії величезної кількості модельєрів і дизайнерів, професійність яких набуває справжнього мистецького рівня. Покази мод перетворюються у захопливі шоу. Але висока мода із властивими їй ознаками елітарності визначає основні тенденції повсякденного вбрання найширших верств споживачів. Адже модельєри в кінцевому рахунку працюють на споживача. Створення костюма - це постійний пошук розмаїтості форм і конструкцій одягу, взуття. Джерела, використовувані при створенні костюма, можуть бути всілякими. Найбагатшим джерелом (і в плані форм, і в плані конструкцій) для створення сучасного костюма є історичний ти народний костюм, що складався й утверджувався століттями. У зв'язку з цим для креативного фахівця - проектувальника одягу, взуття, аксесуарів – необхідним є вивчення естетики форм і конструкцій костюма в історичному аспекті під визначеним, специфічним кутом зору. Тут особлива увага приділяється вивченню конструкції. Одна з перших заповідей при творчому

пошуку рішення костюма (побутового чи сценічного) на основі історичного чи народного - це розуміння й знання конструкції форм тієї чи іншої епохи.

Продуктом діяльності творця костюма є модель чи система моделей. За своїм характером розрізняють моделі-ідеї (виставкові, перспективні, унікальні) і промислові моделі. У кожного художника ідея нової моделі, колекції зароджується по-своєму. Колекція - це серія моделей певного або різного призначення, побудована на основі єдиного рішення, стилю, конструкції, базової форми, структури матеріал. Завжди створення принципово нового немислимо без натхнення, що приходить тільки в результаті постійного пошуку.

У концепцію-ідею автор вкладає свою творчу майстерність, талант художника, свій почерк творця по-новому вирішеної, часом унікальної, одиначної, неповторної речі. Ці моделі можуть бути більш трудомісткими в порівнянні зі звичайними моделями, ускладненої конструкції, зі збільшеною витратою матеріалу, із уведенням ручних технологічних операцій виготовлення й обробки) і т.п. Такі одиначні моделі, створені на високому художньому рівні, є творами прикладного мистецтва. Комфорт, зручність, утилітарність - спокусливі гасла, яку проголошує мода, з року в рік залишаються прийдешніми, хоча одяг змінюється деколи просто разуче. Звичайно, нове зазвичай привабливіше старого, але не завжди означає, що зручніше і практичніше.

Мода приймає і гладкі, і набивні тканини, і яскраві, і стримані кольори, її однаково влаштовує і коротенька спідниця-міні і доходить до підлоги максі, вона приймає і те, що було модно пару тисячоліть тому, і те, що носили зовсім недавно. Все це наводить на думку, що мода з примхливої і пристрасної тепер стала терпимою і навіть всеїдною.

Комфорт і зручність не завжди супроводжує модні тенденції. З історії костюма Візантії необхідно виділити те, що ідеалом краси була проголошена духовна краса, у зв'язку з чим тіло не тільки було оповите одягом, але і натяку не було на силует. Така передумова з минулого прийнятна в сучасності з-за того, що у «футляр» можна одягнути будь-яку, навіть саму повну фігуру, де візуально сховаються всі недосконалості повноти.

Також необхідно підкреслити і те, як прикрашали костюми: це символічний малюнок, і шовкова вишивка, і дорогоцінні й напівкоштовні камені, і різні золотисті окантовки, по краю виробів різної ширини.

Висновки. Створення колекції – це складний процес відображення та розуміння певного матеріалу та проявлення його через власну призму світосприйняття. Для того, щоб створити власну, вдалу колекцію одягу, автор повинен володіти системою різнобічних знань, які проявляються в художній сфері: грамотно подати ескізний ряд, застосувати знання моделювання та конструювання одягу, технології, матеріалознавства та, частково, психології. Саме ці всі здобуті автором знання відтворені та проявлені при проектній розробці, а також підкреслені індивідуальною подачею образу та стилю колекції.

Авторська ідея створення того чи іншого костюма при розробці колекції образного костюма, започаткована глибоко у джерелі натхнення, в тій ідеї, яка наштовхнула автора на подальший розвиток теми. Джерелом натхнення стали різноманітні образи, навіяні культурою Візантії та одним з її матеріальних проявів – костюмом. В роботі переосмислено різнобічні аспекти джерела натхнення - візантійської культури), залежно від внутрішнього стану та пережитих емоцій автора.

Ключові слова: формоутворення сучасного одягу, стилізація образних рис першоджерела, фактурні елементи, проектний образ, розробка творчої колекції, джерело натхнення